

РЕШЕНИЕ

№ 51

гр. Пазарджик, 27.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Красимир Лесенски

при участието на секретаря ДАНИЕЛА Г. МУРДЖЕВА
като разгледа докладваното от Красимир Лесенски Административно
наказателно дело № 20225220201280 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

С Наказателно постановление № 656652-F643874 от ... г., издадено от Директор на Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП Пловдив на основание чл.180, ал.2, във вр. с чл.181, ал.1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева на ЕТ „Г.Б.Г.“, с ЕИК 202583337, със седалище и адрес на управление с. В., ул. „23-та“ № 40 за нарушение на чл.180, ал.2, във вр. с чл.102, ал.3, т.1 и чл.86, ал.1 и ал.2 от ЗДДС и чл.112, ал.1 ППЗДДС.

Срещу НП е подадена в срок жалба от ЕТ „Г.Б.Г.“, в която се навеждат доводи за незаконосъобразност на постановлението и се моли да бъде отменено.

В съдебно заседание процесуалният представител на дружеството-жалбоподател поддържа жалбата и излага допълнителни доводи за отмяна на НП. Претендира разноски.

Ответникът по жалбата, чрез процесуалния си представител, застъпва становище, с което се иска потвърждаване на постановлението. Претендира разноски.

Съдът, като съобрази доводите изложени в жалбата, становището на ответната страна и събраните по делото писмени и гласни доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено следното от фактическа страна:

ЕТ „Г.Б.Г.“ подал заявление за регистрация по чл.96, ал.1 от ЗДДС на ... г., заведено с вх. № 1300000001/... г. С оглед на това инспектори към ТД на НАП Пловдив било възложено да извършат проверка за наличието на основание за регистрация по ЗДДС. При извършената проверка било установено, че дружеството е формирало облагаем оборот по смисъла на чл. 96, ал. 2 от ЗДДС за задължителна регистрация в размер на 55 703,64 лева, достигнат за периода от ... г. Същият бил формиран от дейност на ресторанти и заведения за бързо обслужване. Клиенти на лицето били данъчно незадължени физически лица. Дейността била осъществявана от 2 бр. търговски обекта- заведение за хранене в с. В., ул. „...“ № 15 и заведение за хранене в гр. С., ул. „Б.“ № 23. За реализираните продажби били издавани фискални бонове за извършени плащания в брой от две фискални устройства (ФУ) във всеки едни от цитираните обекти на ЕТ, съответно въведени в експлоатация на ... г. Реализираният облагаем оборот от 55 703,64 лева бил формиран с отчитането на плащанията в брой чрез двете ФУ, като за това в обекта в с. В. бил отчетен оборот чрез фискалната памет в размер на 28 881,10 лева, а в обекта в гр. С. - 26 822,54 лева. Данъчното събитие по тези доставки било настъпило на основание чл.25, ал.1 и ал.2 от ЗДДС на датата, на която била извършена продажбата съпадаща с датата на издаване на съответния документ - фискален бон. При това положение ЕТ е следвало да подаде в ТД на НАП Пловдив заявление за регистрация по чл. 96, ал. 1 от ЗДДС в срок до 07.07.2021 г. (в 7- дневен срок от изтичане на данъчния период, през който е достигнат оборот от 50 000.00 лв.). Дружеството било регистрирано по ЗДДС, считано от 21.01.2022 г. - датата на връчване на Акт за регистрация № 130422200180084/18.01.2021 г. За периода от ... г. (датата, на която е следвало да бъде издаден акт за регистрация, ако лицето беше подало заявление в срок) до ... г. (датата на регистрация на дружеството по ЗДДС) дружеството е следвало да бъде регистрирано по ЗДДС и да начислява ДДС за извършените от него доставки по арг. на чл. 102, ал. 3 от ЗДДС.

През данъчен период 22.07.2021 г. - 31.07.2021 г. ЕТ „Г.Б.Г.“ било извършило облагаеми доставки на обща стойност 1928,90 лв., за които не е начислило ДДС в размер на 159,27 лв. Облагаемият оборот е формиран от продажби, извършени в заведения за бързо хранене в гр. С. и с. В. - търговски обекти на ЕТ, към данъчно незадължени физически лица, за които са били издавани фискални бонове от въведените в експлоатация в тези две заведения ФУ, от които е отчетен оборот 1928,90 лв.

Ако лицето било регистрирано по ЗДДС същото е следвало да начисли ДДС в общ размер на 159,27 лева с данъчна основа 1769,63 лева по извършените облагаеми доставки по реда на чл.86 ал.1 и ал.2 от ЗДДС, като в срок до 31.07.2021 г. състави обобщен отчет по чл.119, ал.1 от ЗДДС, доколкото на осн. чл.113, ал.3, т.1 от ЗДДС издаването на фактура не е задължително при получатели - данъчно незадължени лица и като посочи съставения отчет в Дневника за продажби и справка-декларация за данъчен период 22.07.2021 г. - 31.07.2021 г., които е следвало да подаде в компетентната ТД на НАП Пловдив, офис Пазарджик, в срок до 14-число на месеца, следващ съответния данъчен период, а именно до 14.08.2021 г., включително.

Нарушението било установено в ТД на НАП Пловдив, офис Пазарджик на 11.01.2022 г. при подаване на Заявление за регистрация по ЗДДС и представяне на документи във връзка с регистрация по ЗДДС.

ЕТ начислил ДДС в размер на 159,27 лева със закъснение на 28.02.2022 г. с Протокол № 0000000001/... г. на основание чл. 102, ал.3 от ЗДДС. Съставеният Протокол № 0000000001/... г. с данъчна основа 1769,63 лв. и ДДС 159,27 е включен в дневника за продажби и Справка-декларация с вх.№ 13001864087/12.03.2022 г. за данъчен период 01.02.2022 г. - ... г.

Нарушението било извършено в гр. Пазарджик на 15. 08.2021 г.

Така констатираното съставлявало нарушение на чл.180, ал.2 във вр. с ал.1 от ЗДДС, поради което св. Н. Б.- ст. инспектор по приходите в ТД на НАП- Пловдив, Офис Пазарджик съставила АУАН срещу ЕТ „Г.Б.Г.“ в присъствието на собственика и представляващ ЕТ - Б. Г., на който бил предявен и връчен екземпляр срещу подпис. Въз основа на съставния АУАН на ... г. било издадено атакуваното НП. Последното било връчено на собственика и представляващ санкционирания ЕТ - Б. Г. на ... г., а жалбата

била подадена лично от надлежно упълномощен от законния представител на търговеца адвокат на 08.09.2022 г., когато е входирана в Офис Пазарджик, на ТД на НАП- Пловдив, поради което жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН и от лице, активнолегитимирано да инициира съдебен контрол за законосъобразност на НП пред компетентния съд.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на всички събрани в хода на делото доказателства - гласни - показанията на свидетелката по АУАН - Н. Б., както и писмените, приложени по делото. Показанията на свидетелката съдът кредитира като ясни, категорични и безпротиворечиви, както вътрешно, така и по отношение на останалите доказателства по делото. Фактите по проверката не се оспорват и от жалбоподателя.

С оглед така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Според разпоредбата на чл. 180, ал.1 от ЗДДС, регистрирано лице, което, като е длъжно, не начисли данък в предвидените в този закон срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или имуществена санкция за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на неначисления данък, но не по-малко от 500 лв. Според чл. 180, ал.2 от ЗДДС, разпоредбата на алинея 1 от закона се прилага и когато лицето не е начислило данък, тъй като не е подало заявление за регистрация и не се е регистрирало по този закон в срок. А според чл.180, ал.4 от ЗДДС, при нарушение по ал.1, когато регистрираното лице е начислило данъка след срока по ал. 3, но не по-късно от 18 месеца от края на месеца, в който данъкът е следвало да бъде начислен, глобата, съответно имуществената санкция, е в размер 10 на сто от данъка, но не по-малко от 400 лв., а при повторно нарушение – не по-малко от 800 лв.

В конкретния случай от събраните по делото писмени и гласни доказателства безспорно се установи, че жалбоподателя е подал заявление за регистрация по ЗДДС на основание чл.96, ал.1 от с.з. на ... г. и е регистриран по ЗДДС с акт, считано от ... г. Не е спорно също, че извършената от

контролните органи проверка във връзка с това заявление, е установила, че за периода ... г. жалбоподателят е реализирал облагаем оборот по смисъла на чл.96, ал.2 от ЗДДС в размер на 55 703,64 лева. Установи се, че с оглед на така констатираното (а и по това обстоятелство няма спор), жалбоподателят е следвало да подаде заявление за регистрация по чл.96, ал.1 от ЗДДС до 07.07.2021 г. (в 7- дневен срок от изтичане на данъчния период, през който е достигнат оборот от 50 000.00 лв.). При това положение правилно АНО е приел, че заявлението за регистрация е било подадено със закъснение от повече от 5 месеца. Безспорно е също, че за данъчен период 22.07.2021 г. - 31.07.2021 г. ЕТ „Г.Б.Г.“ било извършило облагаеми доставки на обща стойност 1928,90 лв., за които не е начислило ДДС в размер на 159,27 лв. Облагаемият оборот е формиран от продажби, извършени в заведения за бързо хранене в гр. С. и с. В. - търговски обекти на ЕТ, към данъчно незадължени физически лица. Неначисления ДДС за посочения период е изчислен по формулата, описана в чл.53, ал.2 от ППЗДДС е в размер на 159,27 лв.

С оглед установеното е видно, че жалбоподателят е следвало да подаде заявление за регистрация поради достигане на съответния оборот до 07.07.2021 г., но е сторило това едва на ... г., т.е. със закъснение от повече от 5 месеца. В случая става дума за едно продължително бездействие от страна на дружеството, но то осъществява състава на друго нарушение, а именно неизпълнение от страна на дружеството на задължението за регистрация по ЗДДС, което е осъществено в периода от датата, когато за същото е възникнало задължението за регистрация до датата, на която то е подало заявлението. Конкретното процесно нарушение обаче е осъществено чрез бездействие по отношение на задължението за начисляване на дължимия данък. Извършено е в хипотезата на неначисляване на ДДС от лице, по отношение на което са били налице основанията за регистрация, но то не е подало заявление за регистрация и е останало нерегистрирано и през периоди, в които е следвало вече да е било задължително регистрирано и да начислява ДДС. Разпоредбата на чл.102, ал.3, т.1 от ЗДДС разписва, че за определяне на данъчните задължения на лицето в случаите, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок се приема, че лицето дължи данък за извършените от него облагаеми доставки за периода от изтичането на срока, в който е следвало да бъде издаден акта за регистрация, ако лицето е подало

заявлението за регистрация в срок, до датата, на която е регистрирано от органа по приходите. При това положение правилен е изводът на контролните органи, че ако жалбоподателят е бил изпълнил в срок своето задължение за подаване на заявление за регистрация по ЗДДС, актът за регистрация по ЗДДС е следвало да бъде издаден не по-късно от ... г. и за периода от тази дата до датата на фактическа регистрация по ЗДДС - ... г. жалбоподателят дължи данък за извършените от него облагаеми доставки. Съгласно разпоредбите на чл.87 и чл.125, ал.5 във вр. с ал.3, във вр. с ал.1 от ЗДДС, данъкът се дължи за всеки данъчен период, който би съществувал, ако дружеството бе изправно и бе подавало своевременно заявление за регистрация, тъй като тогава би било регистрирано и за него би възникнало задължението за начисляване на данъка за всеки един данъчен период. Съгласно чл.86, ал.1 от ЗДДС регистрирано лице, за което данъкът е станал изискуем, е длъжно да го начисли, като: 1. издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред; 2. включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларацията по чл.125 за този данъчен период - задължения по начисляването, които са останали неизпълнени за посочения период и в хипотезата на чл.102, ал.3 т.1 от ЗДДС (какъвто е настоящия случай). С оглед на посоченото правилно АНО е приел, че жалбоподателят е извършило нарушение на чл.180, ал.1, във вр. с чл.102, ал.3, т.1 и чл.86, ал.1 и ал.2 от ЗДДС и е ангажирал административнонаказателната му отговорност.

В хода на проведеното административнонаказателно производство обаче е допуснато съществено процесуално нарушение, което е достатъчно основание за отмяна на наказателното постановление, без да е необходимо спорът да бъде разглеждан по същество. В АУАН като време на извършване на нарушението е посочена дата 15.08.2021 г. В НП също е посочено, че нарушението е извършено на тази дата - ... г. Така посочената дата обаче не е датата на нарушението.

Няма спор, че за данъчен период 22.07.2021 г. - 31.07.2021 г., за който жалбоподателят е следвало да подаде справка-декларация в компетентната ТД на НАП Пловдив, офис Пазарджик, в срок до 14-число на месеца, следващ съответния данъчен период, е именно до 14.08.2021 г. включително. ... г. обаче е ден събота, неприсъствен ден. Такъв е и ... г. – неделя, следователно няма как да се приеме, че нарушението е извършено на ... г. То е извършено

едва с изтичане на срока, даден от законодателя. В случая този срок е изтекъл на ... г., понеделник, а нарушението е извършено едва на ... г.

Датата на извършване на нарушението е задължителен реквизит, както за съставения акт, така и за издаденото въз основа на него наказателно постановление, при което посочването на различни дати за извършване на нарушението е в противоречие с императивните разпоредби на чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН. Това принципно води до невъзможност да се установи кога точно е извършено нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на извършителя и пряко накърнява правото му на защита. ЗАНН определя общите правила за административните нарушения и наказания, реда за установяване на административните нарушения, за налагане и изпълнение на административните наказания и осигурява необходимите гаранции за защита правата и законните интереси на гражданите и организациите. За целта същият въвежда императивни норми относно съдържанието на АУАН и НП. Съгласно чл.42, т.3 и т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН в акта и в НП следва да бъдат посочени датата и мястото на извършване на нарушението, неговото описание и на обстоятелствата, при които е било извършено. Липсата, несъвпадението или грешното посочване на тези данни в АУАН и НП накърнява от една страна правото на защита на жалбоподателя, а от друга страна води до невъзможност съдът да провери по същество законосъобразността на проведената административнонаказателна процедура. Следва да се отбележи, че с оглед формалния характер на административно-наказателното производство институтът на техническа грешка не намира приложение в него и не е предвиден от законодателя. Нещо повече – съдът действа като въззивна инстанция и не може да променя по никакъв начин възприетата от АНО фактическа обстановка. Актът за установяване на административно нарушение в административно-наказателното производство има идентична роля като обвинителния акт в наказателното производство, а НП, издадено от АНО, има идентична роля като присъдата на първата инстанция в наказателното производство. Именно и затова съдът в случая, който действа едва като въззивна инстанция, не може да променя тези обстоятелства, които за приети за установени и доказани от АНО, а може само да констатира това съществено процесуално нарушение и да отмени издаденото НП. Това е така, защото по същество на жалбоподателя е повдигнато обвинение с АУАН за

извършено нарушение на ... г. и АНО го е признал за виновен с НП в извършване на нарушението също на ... г. Безспорно обаче от данните по делото се установява, че датата на нарушението е друга и тя е ... г., т.е. на посочената дата в АУАН и НП жалбоподателят не е извършил вмененото му нарушение.

Изложеното е достатъчно основание за отмяна на издаденото НП съгласно трайната и непротиворечива съдебна практика.

По изложените съображения въззивният съд счита, че обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено, *тъй като* в хода на административнонаказателното производство е допуснато съществено процесуално нарушение, което засяга правото на защита на нарушителя, а същото следва да бъде гарантирано във всички стадии на производството.

Само за пълнота следва да се отбележи, че и неправилно според настоящия съдебен състав, АНО е ангажирал обективната отговорност на дружеството, като е санкционирал същото съгласно разпоредбите на чл.180, ал.2 във вр. с ал.1 от ЗДДС, тъй като не отчетел всички предпоставки за приложение на привилегированият състав по чл.180, ал.4 от ЗДДС. В случая данъкът е следвало да бъде начислен за данъчния период ... г. - 31.07.2021 г., но е бил начислен от дружеството с протокол от ... г. Ако задълженото лице е било регистрирано по ЗДДС през периода, както е следвало да бъде, същото е трябвало да начисли ДДС за извършените от него облагаеми доставки по реда и сроковете на чл.86, ал.1 и ал.2 от ЗДДС и да подаде Справка-декларация за ДДС и информация от отчетните регистри „Дневник за покупките“ и „Дневник за продажбите“ за данъчен период месец юли 2021 г., съгласно чл.125, ал.1, ал.3 и ал.5 от ЗДДС в срок до ... г. При това положение самоначисляването на данъка с протокола от ... г. е в рамките на 18-месечния период по ал.4 на чл.180 от ЗДДС и при наличие на всички предпоставки по тази норма тя следва да се приложи, тъй като е и по-благоприятна за нарушителя. Следва да се отбележи по отношение на доводите на процесуалния представител на ответника по жалбата - че разпоредбата на ал.4 на чл.180 ЗДДС не намирала приложение по отношение на ал.2 от същия член - те не само са неправилни, тъй като противоречат на логическото и граматично тълкуване на законовите разпоредби и на цялостната идея на законодателя за уреждане на обществените отношения в тази насока, но е и

налице множество съдебна практика в насока на приложението на ал.3 и ал.4 на чл.180 в хипотеза на чл.2, вр. ал.1 на същия член – например Решение № 507 от 10.10.2016 г. на АдмС - Пазарджик по к. а. н. д. № 551/2016 г., Решение № 291/27.05.2016 г., постановено по НАХД № 705 по описа за 2016 г. на Районен съд Пазарджик и други. Доколкото 5% от неначисления данък са под определения с посочената санкционна норма размер от 400 лева, то е следвало санкцията, наложена на жалбоподателя с процесното НП да е в размер на 400 лева.

По делото е направено искане за присъждане на разноски от страна на процесуалния представител на жалбоподателя, като е приложен договор за правна защита и съдействие, от който се установява, че жалбоподателят е заплатил в брой адвокатско възнаграждение сумата в размер на 580 лева, за подаване на жалба срещу издадените против него общо 7 НП, едно от които е процесното. При липсата на конкретизация, съдът намира, че тази сума следва да се разпреди поравно за изготвяне на жалбата за всяко едно от НП. Отделно от това за процесуално представителство пред въззивната инстанция по настоящето дело жалбоподателят е заплатил на адвокатско възнаграждение 220 лева. Процесуалният представител претендира общо разноски в размер на 300 лева. Ето защо следва да се присъди сумата от 300 лв.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1, ал.2, т.1, вр. ал.3, т.2 от ЗАНН, Районен съд Пазарджик, XX състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразно Наказателно постановление № 656652-F643874 от ... г., издадено от Директор на Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП Пловдив, с което на основание чл.180, ал.2, във вр. с чл.181, ал.1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева на ЕТ „Г.Б.Г.“, с ЕИК 202583337, със седалище и адрес на управление с. В., ул. „23-та“ № 40 за нарушение на чл.180, ал.2, във вр. с чл.102, ал.3, т.1 и чл.86, ал.1 и ал.2 от ЗДДС и чл.112, ал.1 ППЗДДС.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите гр. София да заплати на ЕТ „Г.Б.Г.“, с ЕИК 202583337, със седалище и адрес на управление с. В., ул. „23-та“ № 40, сторените по делото разноски за възнаграждение за един

адвокат пред въззивната инстанция в размер на 300 (триста) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез Районен съд Пазарджик пред Административен съд Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____